

ninger. Jeg var ganske vist ikke i Stand til fuldt ud at følge disse — det er jo altid vanskeligt at følge saadanne Talrækker gennem et mundtligt Foredrag —, men der var en Ting, jeg fuldstændig savnede i det ærede Medlems Foredrag, nemlig Oplysning om, hvorledes disse Foreningers pekuniære Tilstand er. Det forekommer mig, at naar man kommer til Rigsdagen og oven i Købet i saa høje Toner, som vi have hørt under denne Forhandling, kræver Bistand til ensidige Foreninger, maatte det allerførste være, at man godtgjorde, at disse Foreninger ikke selv vare i Stand til at løse deres Opgave. Vi have, saa vidt jeg har hørt, ikke faaet nogen som helst Oplysning om, hvorledes disse Foreningers Formuestilstand er, eller hvorledes Forholdet er med deres aarlige Indkomster, og jeg maa sige, at de Tal, som ere blevne nævnte som Foreningernes Udgifter til arbejdsløse, efter Antallet af Foreningernes Medlemmer ikke var saa overordentlig imponerende, hvorfor jeg maa antage, at Foreningerne meget vel uden Statskassens Bistand maatte kunne være i Stand til at løse deres Opgave. Disse Oplysninger gaar jeg imidlertid ud fra, at de ærede Forslagsstillere ere rede til under Sagens videre Behandling at fremkomme med. Jeg har jo under tidligere Aars Forhandlinger været inde paa det samme Spørgsmaal, uden at det dog den Gang lykkedes at faa Oplysningerne, men det staar til at haabe, at de ærede Forslagsstillere nu ville være redebonne til at oplyse deres egen Sag.

Naar jeg nu yderligere ser paa Forslaget, forekommer det mig, at det i alt Fald i een Henseende vil kunne give overordentlig Anledning til Tvivl. Der er først og fremmest den Anledning, som det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen) nævnte, at det kan være vanskeligt at skelne mellem, om Nøden er forarsaget ved egentlig Arbejdsløshed eller ved andre Aarsager. Men der er et andet Forhold, som det synes mig at ville blive ganske overordentlig vanskeligt at bedømme, og hvorom jeg gerne vilde høre nogle Udtalelser fra Forslagsstillernes Side. Ifølge Forslagets § 1 maa det forudsættes at være Meningen, at Understøttelse kun skal

ydes, naar Arbejdsløsheden „ikke kan tilregnes Arbejderens eget Forhold“. Det er allerede i sig selv et noget uklart Udtryk, som giver Anledning til en Mængde Tvivl. Jeg vil f. Eks. blot bede de ærede Forslagsstillere om at oplyse, hvorledes man skulde tage følgende Tilfælde. Der er Mænd, der ikke have Arbejde, men der kommer den ene Mand fra Landet efter den anden ind til Byen og taler med disse Mænd, og de sige til disse: Men kom ud til os paa Landet, der kunne I faa Arbejde, vi trænge til Arbejdskraft. De paa-gældende svare imidlertid: Nej, det ville vi ikke, vi faa saa og saa stort et Bidrag af vor Forening, og saa længe vi kunne klare os hermed, ville vi ikke rejse paa Landet og tage Arbejde der. Ville da disse Mænd efter Forslagsstillernes Mening falde ind under det Tilfælde, at Arbejdsløsheden ikke kan tilregnes Arbejdernes eget Forhold? Eller jeg skal tage et andet Eksempel. Man læser ofte i Bladet Socialdemokraten, at der i denne eller hin Virksomhed er erklæret Blokade, og der staar saa: „Tilgang frabedes“. Naar en Arbejder læser dette og derfor holder sig borte fra at søge Arbejde der, er hans Arbejdsløshed saa noget, der ikke kan tilregnes hans eget Forhold? Der kan nævnes en Række lignende Tvivlstilfælde, og det forekommer mig, at det vilde være heldigt, om de ærede Forslagsstillere vilde give en nærmere Forklaring i saa Henseende. Af en Ytring, som den ærede Ordfører fremkom med i Gaar, forstod jeg, saa vidt jeg opfattede det ret, at han mente, at dette Forslag skulde bidrage til, at Problemet om Modvirkning af Arbejdsløshed kunde blive løst. Jeg har den stik modsatte Opfattelse. Et saadant Forslag, selvfølgelig naar det bliver betydelig omkalfatret, vil kunne tjene til at lindre en Del af den Nød, der hersker, men formindske Arbejdsløsheden kan det ganske sikkert ikke. Jeg er mere tilbøjelig til at tro, at et Forslag som dette mere egner sig til at forøge Arbejdsløsheden. Nu sagde det ærede Medlem, der var Ordfører for Forslagsstillerne, i Gaar, at den, der har Skoen paa, ved ogsaa, hvor den trykker. Ud fra disse Ord haaber jeg, at det ærede Medlem vil oplyse, hvad man i den Kom-